



въ кіево-печерскомъ монастырѣ отъ имени митрополита Петра Могилы еще два документа, представляющія юридическую сдѣлку съ тою же княгинею Раиною Соломѣрецкою. Именно: 1) Другая заемная запись въ полученіи митрополитомъ отъ означенной княгини 18000 злотыхъ польскихъ съ обязательствомъ возвратити долгъ въ слѣдующемъ году, 23 апрѣля (na dzien swiętego Ierzego, swięto ruskie), въ замкѣ луцкомъ (см. *прод. луцкую книгу, хранящуюся въ Кіев. Центральномъ Архивѣ* подѣ № 2158; л. л. 1206 и слѣд.) 2) Удостовереніе П. Могилы, гдѣ онъ, заявляя, что княгиня Раина Соломѣрецкая подарила ему „z łaski swojej“ городъ (miasto) Гощу съ находящимся въ немъ замкомъ и селеніе Терентіевъ (въ воеводствѣ Волынскомъ, въ повѣтѣ луцкомъ), даетъ обязательство не нарушать заключенныхъ княгинею арендъ, срокъ которымъ еще не вышелъ, или же—въ случаѣ передачи ихъ въ другія руки—изъ своихъ средствъ вознаградити прежнихъ арендаторовъ: уплатити имъ причитающуюся сумму (*Ibid.* л. л. 1208 и слѣд.)

LXI.

Дарственная запись кіев. митрополита П. Могилы, данная черниговскому каштеляну Адаму Киселю на имѣнія Гощу, Терентіевъ и другія, подаренныя передъ тѣмъ митрополиту княгинею Раиною Соломѣрецкою.

1642 г. декаб. 23.

Року тисечи шестсотъ чотырдесятъ третего месеца генъвара десятого дня.

На вярде кгородскомъ, в замку его кор. милости Луцкомъ, передо мною Гавриломъ Корытинскимъ, буркграбимъ и наместникомъ староства Луцкого, становши очевисто велебные в пану Богу их милости отцове Теофанъ Скуминовичъ ректоръ Гойскій и Леонтий Шицикъ Залесскій, игумень монастыра Луцкого, для вписаня до книгъ нынешнихъ кгородскихъ Луцкихъ подали в способъ перенесеня запись вечистое донации замку места Госчи, села Терентіева и части Пусчи Сенинъское од ясне превелебного в пану Богу его милости отца Петра Могилы, архиепископа метрополиты Киевского, Галицкого и всея Руси, архиманѣдрыты Печарьского, с печатю и с подписомъ руки его, также с печатми и с подписами рукъ людей зацѣнныхъ и теж з сус-



цепътоу кгородскоу Киевскоу, велможному его милости пану Адамови з Брусилова Киселеви, каштелянови еeneralному воеводства Черниговского, Носовскому et сает. старосте, данный и служащий,—о чомъ тот записъ ширей в собе має,—жадаючи, абы принят и до книгъ уписанъ был; которого я вряд, приймаючи, читалом и такъ се в собе писмом полскимъ писанный має: Ja Piotr Mohiła archiepiskop metropolit Kiiowski, Halicki y wszystkiey Russi, archimandryt Pieczarski, zdrowy będąc na ciele y umysle, odstąpiwszy swey własney mnie należney jurisditiei prawa, powiatu y woiewodztwa a pod ten zas terazniejszy zapis wieczystey donatiei moiey y wszystkie ligamenta, w niey wyrażone, samego siebie, dobra y potomki moie poddawaiając y wcielaiąc, jawnie, jasnie y dobrowolnie zeznawam, iż ia dobra moie własne, mnie samemu y potemkom moim od wielmożney xiężny iey mosci Reiny Horyskiej Mikołaiowej Lwowej Sołomireckiei, kasztelanowej Smolenskiej, wiecznie w tym (roku) teraz idącym, tysiącnym szescsetnym czterdziestym wtorym, darowane y oczewiscie przed sądem głównym trybunalskim W. X. Litewskiego przyznane y resignowane (iako o tym tey resignatiei zapis szyrzey y dostateczniej w sobie obmawia), w woiewodztwie Wołyńskim a powiecie Łuckim nad rzeką Horyniem leżące, a mianowicie: miasto Hoscze z zamkiem w nim murowanym y sioło Terentiuw nazwane ze wszystkimi tych pomienionych dobr gruntami, prawem, panstwem, tytułem y własnością, tak też wszystkimi mianowanemi y niemianowanemi pożytkami, proventami, dochodami, płacami, budynkami, polami, lasami, gajami, dąbrowami, borami, chrostami, a osobliwie czwartą część Puszczy Sieminskiej, osiekami, stawami, stawkami, rzekami, rzeczkami, rzeczyszczami, jeziorami, sadzawkami, młynami y w nich wymiołkami, błotami, zaroslami, łowy rybne, ptaszemi, zwierzynemi, gony bobrowemi, mytami, przemytami, przewozami, karczmami, dwornemi y chłopskimi obszarami, łanami, włokami, sianożęciami, tak też ciągłemi y nieciągłemi poddanemi, boiarami, kozakami, haydukami, żydami, rzemiesnikami y ich wszelakimi powinnościami, posługami, robotami, czynszami, podatkami, osypiami, podwodami, daniami, dziesięcinami y owo zgoła ze wszystkimi generaliter generi per speciem et contra non derogando pożytkami, nie a nie s pomienionych dobr y ich pożytkow na siebie samego, potomki moie, nikogo inszego nie zostawniając ani wyimuiąc, ale to wszystko iakom sam w moiey possesiei vigore praetactae inscriptionis danato-



riae miał y iako te dobra w szerokosci, długości y okolicznosci znajduią się w granicach swoich, swoje położenie zawieraiąc, wyiawszy tylko samy monaster przy cerkwie świętego Michała, przez pomienioną ieymosc panią Smolenską ufundowany, w gruntach y granicach swoich leżący; także też ogród winiem y drzewem owocowym zasadzony, tudzież też y stare pasieczysko w gaju Rokiciłowie nazwanym znajduiące się, pomienionemu monasterowi przez przereczoną ieymosc panią Smolenską darowane y wyraźnie w zapisie donatieny mnie służącey ograniczoney, zaraz ex nunc y de facto wielmożnemu jmc panu Adamowi z Brusilowa Kisielowie, kasztelanowi generalnemu wojwodztwa Czernihowskiego, Nosowskiemu etc. staroscie, y potomkom jegomosci daruic y tytułem wieczney y nigdy nieodzowney donatieny zapisuie, resignuie y iuż one zaraz przez woznego, ktorego sobie na to jmc przysposobic może, podług prawa y zwyczaiu, do mocy, władzy, spokojnego dzerżania, używania y rzetelney possessieny podaie y istotnie postępuie; wolen tedy iuż iest y będzie pomieniony jmc pan Czernihowsky z tych wszystkich dobr wysz mianowanych przezemnie dobrowolnie darowanych wszelakich pożytkow zażywac y onemi według woli y najlepszego upodobania swego swobodnie disponowac, dac, darowac, przedac, legowac, komu chcąc zapisac, zamienic y grunta puste ludźmi osadzac; w czym ia sam przez się, potomki moje y żadne subordinowane osoby żadney krzywdy y przeszkody czynic nie mam y potomkowie moje nie mogą, a to pod szkodami ziemskimi gołym reczeniem bez cielesney przysięgi, w pozwie listownym opisanemi; ktore to takowe szkody in casu contraventionis do zapłacenia przypadłe wolno będzie y iest jmc panu Czernihowskiemu y potomkom jmcj mnie samego a po mnie potomkow moich do każdego sądu, prawa y urzędu grodzkiego ziemskiego Kiiowskiego, na ostatek y sądu głównego rokiem zwyczajnym pozwac, za którym ia takowym pozwem in illo termino citatione praefixo stanowszy y nie upominaiąc się praesentiam dellatoris, ani od plenipotentia plenipotentieny, także też terminu, ani forum nie burząc, przeciwko aktorowi y actieny y nieporządnemu pozwu nie nie mowiąc y żadnemi exceptiami nie zbiiaiąc, suspensy, dillatieny żadnych nie zażywaiąc, praescriptiami, fataliami legalibus, impedimentis, tak chorobą złożną, Rzeczypospolitey usługą nieszczycąc się, wprzod szkody, o ktore pozwan będę, zapłacic a potym temu wszystkiemu, o co pozwany będę, według deczetu dosyc uczynic mam y powinien będę, zad-



ney nie zażywając a minori subtelio na trybunał appelatiew. J na tom dał ten moy list dobrowolny, zapis wieczystey darowizny s podpisem własney ręki moiey, także też panow przyjaciół moich, ode mnie ustnie y oczewiscie do podpisu użytych, niżej imiony y przezwiski wyrażonych, ktorzy y pieczęciswoie tudzież przy moiey przyłożyć raczyli. Pisan w Kiiowie, miesiąca decembra dnia dwudziestego trzeciego, roku tysiąc szescseth czterdziestego wtorego. У того запису при печатех подпис рукъ тими словы: *Piotr Mohiła* archiepiskop metropolit Kiiowski, Halicki y wszystkiey Russi, ręką swą. Ustnie proszony pieczętarz *Konstanty Obodensky*, ręką swą. Proszony pieczętarz od osoby wysz mianowaney *Marcin Jełowicki*, ręką swą. Proszony pieczętarz od osoby wyszmianowaney *Samuel Woronicz*, ręką swą. А сусцепѣта кгородская киевская такъ се в собе маеть: Roku tysiąc szescseth czterdziestego wtorego, dnia dwudziestego trzeciego miesiąca decembra, oczewiscie przyznanie zapisu donatiey jegomosci oycy metropolity Kiiowskiego jmc panu kasztelanowi Czernihowskiemu do xiąg przyiąłem. *Ierzy Kochanowski* P. Z. K. Который же то записъ за поданьемъ и прозбою вышъменованыхъ особъ, а за принятемъ моимъ урядовымъ увес, с початъку ажъ до конца, такъ яко се в собе мает, до книгъ нинешньныхъ кгородскихъ Луцкихъ есть уписанъ.

(Изъ городской луцкой книги, хранящейся въ Кіев. Центральномъ Архивъ подъ № 2159; л. л. 37 и слѣд.)

Примѣч. Разумѣется, на вышеприведенную дарственную запись П. Могила нужно смотрѣть какъ на юридическую сдѣлку. Безъ сомнѣнія, Могила продалъ Киселю подаренныя ему (слѣдуетъ тоже понимать *проданныя*) княгиней Соломѣрецкою помѣстья и только актъ продажи облекъ въ форму дарственной записи. Эта продажа со стороны митрополита могла быть вызвана приближающимся срокомъ уплаты по денежному обязательству, выданному имъ к. Соломѣрецкой (см. № LX),—каковая уплата дѣйствительно и была произведена своевременно (*Кіев. Центр. Арх.; городск. лужк. книга подъ № 2159 л. л. 397 об. и слѣд.*)